

което сж дошли, както е случаятъ съ сѣверната часть на централния Сливенъ до скоро наричана Раково или Рáковска Махала. Строежътъ на първитѣ кучохорски кжщи е билъ сжщо примитивенъ, още повече, че тѣй поселванитѣ трѣбало да изсичатъ мѣстната гора и на самото мѣсто да градятъ кжщи отъ нейния материялъ. Старци въ Клуцохоръ помнѣли даже дѣнеритѣ на дърветата, които били сѣчени и материалътъ на които послужилъ за строежъ на кжщитѣ. Тия дѣнери личели при самитѣ зидове на кжщитѣ. И до днесъ край самия градъ ще се срѣщнатъ огради отъ плетища. Въобще архитектурата на Клуцохоръ е отстѣпвала прѣдъ тая на централния Сливенъ, дѣто и до днесъ има стари кжщи на нѣколко етажа, заградени съ високи и дебели каменни зидове. Сжщото се отнася и за Ново-Село, поради което и двата тия квартала, като отдѣлни по-рано отъ централния Сливенъ, сж носели турското название кьой или карие (село). Днесъ най-добри и стари кжщи въ Клуцохоръ сж около черквата Св. Никола. Тукъ сж живѣли и по-богатитѣ клуцохорски първенци, па и самиятъ Клуцохоръ се разширявалъ центробѣжно ¹⁾.

Втората по възраст клуцохорска махала е х. Вълковата. Названието сочи на личность и е сравнително ново; тая махала ще е била направена прѣди да вземе името на богатия си махленинъ х. Вълко. Тая личность ни отнася, заедно съ Драгойчо, въ XVIII-я вѣкъ. Най-новата клуцохорска махала — Овчарската датира не по-късно отъ края на XVII-я вѣкъ. До 1829 г. сж стѣрчели вънъ отъ нея високитѣ кѣзѣци (колове), съ които е билъ прѣдпазванъ отъ западна страна Клуцохоръ срѣщу кърджалийски, разбойнически нападения. Вънъ отъ това, въ Овчарската Махала се е родилъ прочутиятъ войвода Златю Кокарджоолу, около 1760 г. Дѣто ще рѣче, Клуцохоръ прѣзъ срѣдата на XVIII-я вѣкъ е билъ редовно заселенъ въ днешнитѣ си покрайнини.

¹⁾ Калта и до днесъ играе ролята на български циментъ. Срѣдневѣковната ни архитектура е била доволно забравена. Черквата на манастиря Св. Петка до Сливенъ е покрита съ старобългарски голѣми керемиди, чужди и на модернитѣ ни керемедчийници. За пограничния плетъ на старитѣ българи пише и Масуди. Ср. картината на Plan du Carpin (за XIII-я вѣкъ) въ Recueil des div. voy. I, 12.